

En toen hij dit vroeg zag hij de prinses met varkenshoeder kussen. Hij werd woest. "Iedereen wegwezen," bulderde hij. "dochter je hebt mij erg teleurgesteld. Er zijn vele knappe en slimme prinsen en jij staat hier te kussen met een varkenshoeder? En jij varkenshoeder, jij moet mij dankbaar zijn voor het werk dat ik je gegeven heb. Maar in plaats van te werken sta je te kussen met mijn dochter? Ik wil jullie beide nooit meer zien! Vertrek! Nu!"

De prinses wilde haar vader nog om vergiffenis vragen, maar het allemaal geen zin. Zo vertrokken de varkenshoeder en de prinses samen door de poort van het kasteel.

"Waar moet ik nou heen," jammerde de prinses. De varkenshoeder zag haar verdriet en hij wist dat dit het moment was om zijn ware identiteit te onthullen. "Huil niet prinses," zei de varkenshoeder. "Ik weet een plek waar we heen kunnen. Het is niet zo groot als het kasteel waar jij in woonde, maar we hebben er genoeg ruimte voor ons tweeën." De varkenshoeder waste zijn gezicht en de prinses keek verbaasd naar hem. "Maar jij bent de prins van het kleine koninkrijk naast ons." De prins knikte en zei: "Al jaren wil ik met je trouwen en daarom had ik je laatst een paar mooie cadeaus geschonken. Echter kreeg ik nooit een bericht van je. Daarom ging ik als varkenshoeder werken op het kasteel van je vader, want ik wilde graag weten waarom ik nooit iets had gehoord."

De prinses keek hem nog verbaasder aan en zei: "Had jij mij die cadeaus gegeven?" Weer knikte de prins. "Vond je ze niet mooi?" De prinses moest even nadenken, wat kon zij nu het beste zeggen? Ze wist dat ze niet terug kon naar haar vader, dus ze moest wel doen alsof ze het geweldige cadeau vond. "Ik vond ze schitterend. Heeft mijn boodschapper je dat nooit verteld? Ik heb nog nooit zo'n mooie gele tulp gehad. En de kat die ik van je kreeg. Die kat deed mijn hart smelten." Nu was het de prins die verbaasd keek. Een tulp en een kat, dacht de prins. Hij wist eigenlijk wel genoeg. De prinses is dan wel beeldschoon, maar ze liegt ook. En als de prins ergens niet van houdt dan zijn het liegende mensen. De prins besloot om de prinses achter te laten op de plek waar ze stonden.

De prinses jammerde en jammerde. Ze wist niet waar ze heen moest gaan. De prins daarentegen vertrok weer naar zijn kleine kasteel. Hij leefde uiteindelijk lang, alleen, maar wel heel gelukkig!